

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

กฎบัตรอาเซียนข้อ 34บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ” ความหมายที่เป็นที่เข้าใจในขั้นต้นก็เป็นเพียงเรื่องของทางราชการและภาครัฐกิจเอกชนเท่านั้น ซึ่งหากเป็นเพียงเท่านั้นก็เป็นเรื่องปกติธรรมดาของการทำงานในโลกปัจจุบันอยู่แล้ว แม้จะมีหมายความเพียงว่าเป็นการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารระหว่างกันในการทำงานร่วมกันของเจ้าหน้าที่รัฐบาลตลอดจนองค์กรและหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ทว่าความหมายของบทบัญญัติที่ให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของอาเซียนสำหรับการทำงานร่วมกันนั้นมีความหมายกว้างไกลไปถึงทุกส่วนของประชาคมอาเซียนด้วย (สมเกียรติ อ่อนวิมล, 2555)

จากสภาพการตื่นตัวทางด้านการศึกษาและการแข่งขันของตลาดแรงงานในกลุ่มประเทศอาเซียนดังกล่าวในบริบทของกองทัพบกได้มีการศึกษาหาข้อเสนอเพื่อเตรียมกำลังพลในกองทัพบกในด้านต่างๆ ได้แก่ 1) ด้านภาษา พบว่าภาษาอังกฤษ ยังคงมีความสำคัญอย่างมากเนื่องจากเป็นภาษากลาง เป็นพื้นฐานสำหรับในการติดต่อสื่อสารและการศึกษาร่วมกันภายในกลุ่มประเทศอาเซียน ส่วนภาษาท้องถิ่นเฉพาะภายในประเทศอาเซียนที่มีความหลากหลายยังมีความจำเป็นอยู่เช่นกัน ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมบุคลากรและกำลังพลที่เกี่ยวข้องในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 2) ด้านวัฒนธรรมและสังคม กำลังพลในกองทัพบกต้องมีความรู้เกี่ยวกับวิถีปฏิบัติต่างๆ ประเพณีวัฒนธรรมที่สำคัญของแต่ละชาติ ทั้งนี้เพื่อให้กำลังพลได้เข้าใจถึงวัฒนธรรมและสังคมของประเทศในกลุ่มอาเซียนอย่างลึกซึ้งซึ่งว่ามีความเป็นมาอย่างไร ซึ่งจะมีผลต่อทัศนคติที่ดีร่วมกันของคนในชาติอาเซียนเหล่านั้น 3) ด้านหลักสูตรหลักการศึกษาในกองทัพและกระทรวงกลาโหมการศึกษาในหลักสูตรสำคัญได้แก่ วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร วิทยาลัยเสนาธิการทหาร วิทยาลัยการทัพ และโรงเรียนเสนาธิการเหล่าทัพต่างๆหลักสูตรชั้นนายร้อย หลักสูตรชั้นนายพัน หลักสูตรนายสิบชั้นต้น และหลักสูตรนายสิบอาวุโส รวมทั้งหลักสูตรผู้ชำนาญพิเศษเฉพาะด้าน ควรมีการพัฒนาเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบริบทและความเชื่อมโยงต่างๆของประเทศภายในอาเซียนและระหว่างกลุ่มอาเซียนกับ กลุ่มประเทศที่เป็นหุ้นส่วนต่างๆ 4) ให้มีการพัฒนาหลักสูตรเฉพาะภารกิจในกระทรวงกลาโหมหรือเหล่าทัพ เพื่อเตรียมกำลังพลสนับสนุนภารกิจตามข้อตกลงร่วม 5 ประการของอาเซียน ได้แก่

การให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและการบรรเทาภัยพิบัติการรักษาความมั่นคงทางทะเล การปฏิบัติการรักษาสันติภาพ การแพทย์ทางทหาร และการต่อต้านการก่อการร้าย5)ให้มีการ แลกเปลี่ยนผู้เรียนและผู้สอน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ซึ่งกันและกันภายใน ประชาคมอาเซียน โดยให้มีกิจกรรมการฝึก และศึกษาร่วมในทุกระดับให้มากยิ่งขึ้น (ศูนย์พัฒนา หลักนิยมและยุทธศาสตร์, กรมยุทธศึกษาทหารบก, 2555)

ปัญหาข้อขัดข้องกำลังพลในกองทัพบกส่วนใหญ่ยังมีปัญหาทางด้านภาษา ทำให้ ขาดความพร้อมในด้านภาษาอังกฤษ และภาษาประเทศในอาเซียน นอกจากนี้ยังมีปัญหาทาง งบประมาณที่จัดสรรงบประมาณเฉพาะในด้านการศึกษาที่ยังไม่เพียงพอ ทั้งนี้เพื่อใช้ในการ จัดการอบรมในด้านภาษาหรือหลักสูตรอื่นๆ ที่จำเป็นในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคม อาเซียนให้กับกำลังพลทุกระดับชั้นรวมทั้งการจัดสวัสดิการสนับสนุนให้แก่หน่วยทหารแลกเปลี่ยน ในกลุ่มประเทศอาเซียนการติดตามและประเมินผลประสิทธิภาพการสอน ต้องติดตาม ประเมินผลการเรียนการสอนอย่างจริงจัง เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพของกำลัง พล ผู้เข้ารับการศึกษา รวมทั้งการพัฒนาประสิทธิภาพของอาจารย์ผู้สอน

กองทัพบกมีข้อเสนอแนะในการพัฒนาดังนี้

1. การพัฒนาภาษาอังกฤษและภาษาท้องถิ่น ควรมีการพัฒนาคุณภาพวิทยากร อาจารย์ผู้สอน ให้มีคุณภาพ มีเนื้อหาที่มีการสอนเกี่ยวข้องกับการสนทนาในชีวิตประจำวันและ ศัพท์เฉพาะทางเทคนิคของแต่ละเหล่าสายวิทยาการนั้นๆ เน้นกระบวนการเรียนการสอนโดย เพิ่มการฝึกฝนในแต่ละทักษะมีกิจกรรม learning by doing เช่น การพูดภาษาอังกฤษในหน่วย คัดเลือกกำลังพลเข้ารับการศึกษาภาษาอังกฤษในโรงเรียนเหล่าสายวิทยาการ เพื่อสามารถ นำไปถ่ายทอดแก่กำลังพลในระดับ unit school จัดสรรงบประมาณเพิ่มสำหรับเพิ่มจำนวนกำลัง พลในการเข้ารับการศึกษาเพื่อให้ความพร้อมทางด้านภาษาให้มากขึ้น

2. เพิ่มแรงจูงใจในรูปการเพิ่มค่าตอบแทนสำหรับการศึกษาภาษาประเทศใน อาเซียนเพิ่มเติม โดยพิจารณาให้เป็นความสามารถพิเศษ เพื่อการปฏิบัติงานในอนาคต ให้มี การนำผลการประเมินประสิทธิภาพการเรียนการสอนมาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

3. ควรเพิ่มความสนใจในการศึกษาภาษาต่างชาติอื่นๆ นอกประชาคมอาเซียน เช่น ภาษาจีน เพราะประเทศอาเซียนมีกรอบความร่วมมือกับประเทศอื่นๆ โดยมีแรงจูงใจใน การศึกษาภาษาที่ 2 หรือที่ 3 เช่น การมีเงินเพิ่มพิเศษ โดยให้ความสำคัญกับภาษาที่จะไป ปฏิบัติงานในพื้นที่ต่างๆ และให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ โดยมีผู้สอนเป็นเจ้าของภาษาเป็นผู้ ถ่ายทอด

4. ให้มีการเสริมความรู้ให้กับกำลังพล ในด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม สังคม

5. ให้มีการเตรียมกำลังพลให้พร้อม ในด้านการศึกษา การฝึกร่วม

6. ให้มีการเพิ่มจำนวนทุนการศึกษา ในส่วนของความร่วมมือกันการวิจัยร่วมกัน

ระหว่างประเทศ และการฝึกปฏิบัติการร่วม

7. กรมยุทธศึกษาทหารบก ควรจัดตั้งองค์กรสำหรับรับผิดชอบติดต่อประสานงาน ในด้านการฝึกศึกษาในหลักสูตรต่างๆ และจัดเตรียมพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษแบบใหม่ เน้น ทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ให้มากยิ่งขึ้นโดยเน้นการสอนหาในชีวิตประจำวัน และศัพท์เฉพาะ ทางทหารของแต่ละเหล่า

8. ควรให้กำลังพลทำการศึกษาและทำความเข้าใจในกฎหมายระหว่างประเทศให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มทักษะและความเข้าใจที่ถูกต้อง รวมทั้งให้มีมุมมองในด้านความมั่นคงระดับ นานาชาติ

9. การฝึกศึกษา เพื่อเสริมสร้างทักษะในการเจรจาต่อรองในเวทีระดับอาเซียนให้กับ กำลังพล

10. แผนปฏิบัติการในระยะสั้น จัดให้มีหน่วยประสานงานนายทหารนักเรียนต่างชาติ เพื่อดูแลด้านสวัสดิการ ความเป็นอยู่ของนายทหารนักเรียน ทำการผลิตสื่อการเรียนการสอนที่ เหมาะสมในรูปภาษาอังกฤษ และภาษาในประเทศอาเซียน ให้มีโครงการแลกเปลี่ยน และศึกษาดูงานของอาจารย์และนักเรียน เพื่อนำมาพัฒนา และปรับใช้ให้เกิดประโยชน์

11. แผนปฏิบัติการในระยะปานกลางจัดตั้งหน่วยงานประสานงานด้านการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับในกลุ่มประชาคมอาเซียน ได้แก่การประสานงานกับประเทศสมาชิกกำหนด คุณสมบัติด้านการศึกษา เพื่อใช้ในการคัดเลือกกำลังพลเพื่อไปปฏิบัติงานนอกประเทศให้ เหมาะสมกับภารกิจในประเทศนั้นๆ และเพื่อเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆก่อนการเดินทางไป ปฏิบัติงาน จัดหลักสูตรการศึกษาประวัติความเป็นมาที่เกี่ยวข้องกับอาเซียน ตั้งแต่อดีตถึง ปัจจุบัน และผลประโยชน์ที่ไทยจะได้รับจากประชาคมอาเซียน

12. แผนปฏิบัติการในระยะยาว ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้สอดคล้องกับความร่วมมือ 5 ด้าน การสร้างเครือข่ายการศึกษากับสถาบันที่มีศักยภาพใน รูปแบบการขอความร่วมมือ หรือร่วมพัฒนาในรูปแบบต่างๆ จัดการฝึก/ศึกษาให้กับฝ่าย อำนวยการร่วมกันระหว่างประเทศในประชาคมอาเซียน (การฝึก CPX และ CTX) (กรม ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง, 2555)

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในปัจจุบันมีความสำคัญมาก เพื่อประโยชน์ในการ ติดต่อสื่อสาร การเรียนรู้ไม่ได้เรียนเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้ สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพ การแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติมและเพื่อประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อให้สามารถนำประเทศไปสู่การแข่งขันด้านเศรษฐกิจ เข้าใจความแตกต่างทาง การเมืองและวัฒนธรรมในฐานะที่เป็นพลเมืองโลกในยุคโลกาภิวัตน์ การเรียนภาษาอังกฤษจะ ช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และมั่นใจ มีเจตคติที่ดี ต่อการใช้ภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ นอกจากนี้ยังมีความเข้าใจ และภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย และสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ไทยสู่

สังคมโลก การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้น ขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดี ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษา การจัดการเรียนการสอนภาษาจึงควรจัดกิจกรรมให้หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษา และกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ (learner - independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (lifelong learning) โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือ ซึ่งเป็นจุดหมายสำคัญประการหนึ่งของการปฏิรูปการเรียนรู้ คือการใช้ความสามารถในด้านการอ่านที่ช่วยให้ได้รับความรู้และความเข้าใจได้อย่างถูกต้อง (กรมวิชาการ, 2546)

ปัญหาของผู้เรียนภาษาต่างประเทศส่วนใหญ่ คือ การขาดความรู้ทางภาษาที่เพียงพอในการสื่อสารและข้อจำกัดทางภาษาบริบทการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในประเทศไทยอาจมีคุณภาพและมาตรฐานที่อยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้เมื่อเทียบกับประเทศต่างๆ ทั่วโลกหรือแม้แต่ในภูมิภาคอาเซียน (ปณิชา นิติสกุลวุฒิ และ ทรงศรี สรณสถาพร, 2557)

คนไทยที่ไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ เพราะระบบการสอนเน้นที่การเรียนไวยากรณ์ สอนให้อ่าน แต่ไม่ได้สอนให้ผู้เรียนนำกลับมาใช้งาน ซึ่งการประเมินว่าภาษาอังกฤษของคนไทยอยู่ในระดับต่ำ น่าจะมีการประเมินจากการสื่อสาร การพูด ซึ่งคนไทยพูดไม่ได้ เพราะไม่ได้ถูกสอนให้นำไปใช้คนไทยให้ความสำคัญกับการเรียนไวยากรณ์ รูปแบบประโยคและคำศัพท์ แต่ไม่ได้เน้นที่การนำไปใช้ แต่ชาวต่างชาติไม่ได้วัดที่ไวยากรณ์ แต่วัดที่การพูดการสื่อสาร วัดว่าคุณมีความสามารถในการสื่อสารมากเพียงใด นอกจากนี้ระบบการสอนของไทยใช้วิธีการสอนแบบแยกส่วน ไม่เคยสอนให้คิดแบบภาพรวม การเรียนสอนภาษาของเรา มีปัญหาตั้งแต่ระดับล่าง นอกจากนี้ระบบการศึกษา ยังไม่เปิดโอกาสให้ครูได้พัฒนาตนเอง นอกจากการสอนหนังสือแล้ว ครูต้องทำหน้าที่อื่นอีกด้วย เช่น ช่วยกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน เป็นครูธุรการ และยังคงทำผลงานของตนเองเตรียมไว้เพราะต้องมีการประเมิน เมื่อจบภาคการศึกษา ดังนั้นครูจะให้ความสำคัญกับสิ่งนี้มากกว่าการสอน ทำให้ไม่มีเวลาในการเตรียมการเรียนการสอน ไม่มีโอกาสไปอบรม เพื่อเพิ่มทักษะและพัฒนาตนเอง (วรลักษณ์ ศรีไย, 2555)

ระบบการศึกษาของไทยยังเน้นไปที่การสอน เพื่อให้นักเรียนสอบเข้ามหาวิทยาลัยให้ได้ มากกว่าที่จะเรียนรู้เพื่อใช้งานจริง ทุกวิชาจะเป็นเช่นนี้ ดังนั้นระบบการศึกษาจึงเน้นที่วิชาการมากกว่าจะใช้ได้จริง ขณะที่ภาษาอังกฤษเป็นวิชาทักษะ ต้องสอนให้นักเรียนใช้ได้จริง (วรลักษณ์ ศรีไย, 2555)

จากบทความดังกล่าว ชี้ให้เห็นว่ากองทัพพบมีการเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ เช่น 1) ด้านภาษา 2) ด้านวัฒนธรรมและสังคม 3) ด้านหลักสูตรหลักการศึกษาในกองทัพและกระทรวงกลาโหม 4) ด้านการพัฒนาหลักสูตรเฉพาะภารกิจในกระทรวงกลาโหมหรือเหล่าทัพ

5) ด้านการแลกเปลี่ยนผู้เรียนและผู้สอน รวมไปถึงด้าน ประชาคมการเมืองและความมั่นคง อาเซียน (ASEAN Political - Security Community) อีกด้วย ดังนั้น ภาษาอังกฤษจึงเป็น สิ่งจำเป็น ในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศในประชาคมอาเซียน ตามที่กฎบัตรอาเซียนข้อ 34 และจากการจัดอันดับความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยทั้งในอันดับอาเซียน และอันดับโลกพบว่า คนไทยมีความรู้ด้านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ จึงทำให้ผู้วิจัย สนใจที่จะพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง โดยการใช้แนวคิดการเรียนรู้ แบบสตอรี่ไลน์ ดังงานวิจัยของปวีณา สุวรรณภักษ์ (2558) เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด โดยใช้วิธีการเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์พบว่า นักเรียนมี ความสามารถด้านทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ เฉลี่ยแล้วผ่านเกณฑ์อยู่ในระดับดี จึงทำให้ ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษา ด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยการจัดการเรียนรู้ แบบสตอรี่ไลน์เพราะผู้วิจัยพบว่า การสอนแบบสตอรี่ไลน์นั้น มีความเหมาะสมในการจัดการ เรียนการสอนเนื้อหาทางการทหาร เนื่องจากวิธีการนี้จะเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและเกิดขึ้น จากประสบการณ์จริงของผู้เรียนที่เกิดการสร้างความรู้ใหม่ด้วยตนเอง และงานวิจัย ของอัญจมา จันทร์แก้ว (2555) ทำการศึกษาเรื่องการสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์นิทานภาพคำ กลอนคุณธรรมพื้นบ้านของภาคใต้ สองภาษาเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดของ เด็กปฐมวัย โดยใช้การจัดประสบการณ์แบบสตอรี่ไลน์โดยได้ทำการสร้างและพัฒนาหนังสือ อิเล็กทรอนิกส์นิทานภาพคำกลอนคุณธรรมพื้นบ้านของภาคใต้ สองภาษาเพื่อพัฒนา ความสามารถด้านการฟังและพูดของเด็กปฐมวัย โดยใช้การจัดประสบการณ์แบบสตอรี่ไลน์มา ทดลองใช้กับผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีผลการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 อยู่ในระดับดีมาก จากผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ มีค่าเฉลี่ย เท่ากัน 4.49 อยู่ในระดับดีมาก และนักเรียนมีความพึงพอใจเท่ากับ 4.69 อยู่ในระดับมากที่สุด มี ผลการประเมินตามจริงเท่ากับ 4.51 อยู่ในระดับมากที่สุด และพบว่านักเรียนมีคะแนนสอบหลัง เรื่องสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05รวมทั้งงานวิจัยของ วรณวิไล เชื้อ มหาวิน (2550) ทำการศึกษาเรื่องการใช้รูปแบบการสอนแบบสตอรี่ไลน์ในหน่วยการเรียนรู้เรื่อง สังข์ทอง ที่ปรากฏบนจิตรกรรมฝาผนังในวิหารลายคำ วัดพระสิงห์ สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพระหฤทัย จังหวัดเชียงใหม่ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้) การใช้รูปแบบ การสอนแบบสตอรี่ไลน์ เป็นวิธีการสอนที่สามารถนำไปพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ 2) ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการเขียนความเรียงสูงขึ้นหลังจาก ใช้รูปแบบการสอนแบบสตอรี่ไลน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนของความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนการศึกษานอกระบบ กองทัพอากาศที่ 3 ค่ายสมเด็จพระนเรศวรมหาราช จังหวัดพิษณุโลก ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์
2. เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียน การศึกษานอกระบบ กองทัพอากาศที่ 3 ค่ายสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ในการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์

สมมติฐานการวิจัย

ความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนการศึกษานอกระบบ กองทัพอากาศที่ 3 ค่ายสมเด็จพระนเรศวรมหาราช จังหวัดพิษณุโลก การทดลองหลังสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหา 6 เรื่องที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับกลุ่มเป้าหมายในหน่วยทหาร ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มสาระความรู้พื้นฐาน มาตรฐานที่ 2.1 มีความรู้ความเข้าใจและทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับภาษาและการสื่อสาร (ภาษาในมาตรฐานนี้หมายถึงภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ) รหัสรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อชีวิตและสังคม (พต31001) ดังต่อไปนี้

1. การทักทาย การแนะนำตัวเอง และการแนะนำตัวเองทางการทหาร
2. การสนทนาทางโทรศัพท์และวิทยุสื่อสาร
3. การบอกเวลาและกิจวัตรประจำวัน
4. การถาม-ตอบทาง ทิศทางและการใช้แผนที่
5. การบอกอาการทางการแพทย์และการปฐมพยาบาลเบื้องต้น
6. การออกคำสั่งทางการทหาร

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนการศึกษานอกระบบที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกองทัพอากาศที่ 3 ค่ายสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ประจำ ทบ. 1/59 และทบ.2/59 จำนวน152 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนการศึกษานอกระบบที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกองทัพภาคที่ 3 ค่ายสมเด็จพระนเรศวรประจำ ทบ.1/59 และทบ.2/59 จำนวน 20คน ได้มาโดยการเจาะจง (purposive sampling)

ขอบเขตด้านตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์

ตัวแปรตาม คือ 1. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. ความพึงพอใจของนักเรียนฯ หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์

ขอบเขตด้านเวลา

ทำการทดลองในเดือน มิถุนายน 2560 โดยใช้การประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษจำนวน 2 ชั่วโมง และการจัดการเรียนรู้ จำนวน 18 ชั่วโมง รวมเป็น 20 ชั่วโมง

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ความสามารถการพูด หมายถึง การสื่อสารที่ออกเสียงถูกต้อง เลือกคำศัพท์เหมาะสมกับสถานภาพและสถานการณ์ สื่อความหมายของคำ โครงสร้างทางภาษามีความถูกต้อง และมีสำเนียงและอากัปกริยา เป็นธรรมชาติเหมือนเจ้าของภาษา ผ่านการถ่ายทอดจากความรู้สึก ความคิดและประสบการณ์ เป็นภาษาที่เข้าใจได้ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง

การจัดการเรียนแบบสตอรีไลน์ หมายถึง การเรียนการสอนที่รวมหลักสูตรและการวิธีการสอนเข้าด้วยกัน โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สร้างองค์ความรู้จากฉาก ตัวละคร การดำเนินเรื่องและเหตุการณ์ด้วยตนเองจากความรู้ใหม่ในชั้นเรียนและประสบการณ์เดิมโดยการกำหนดสถานการณ์ผ่านการใช้คำถามหลัก(key questions) เพื่อนำไปสู่การจัดกิจกรรมที่หลากหลายบนเส้นทางของเรื่องราวอย่างต่อเนื่องกันเป็นลำดับ

การศึกษานอกระบบ หมายถึง ระบบการศึกษาที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) ให้จัดตั้งขึ้นนอกโรงเรียนหรือในหน่วยงานทหาร มีการจัดหลักสูตร ระยะเวลาในการเรียนและการวัดและประเมินผลยืดหยุ่นสอดคล้องกับสภาพของหน่วยงานและความต้องการของผู้เรียน โดยไม่เป็นการจำกัด อายุ รูปแบบการเรียนการสอนหรือสถานที่

ความพึงพอใจ หมายถึงระดับความรู้สึกในด้านบวกหรือลบของนักเรียนที่มีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์เนื้อหาครูผู้สอนและผู้วิจัย และสถานที่และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

ครุฑทหาร หมายถึง ครูประจำกลุ่มการศึกษานอกระบบในหน่วยทหารซึ่งจะต้องเป็นทหารหรือบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกผ่านการอบรมครูการศึกษานอกระบบโดยมีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีและมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

นักเรียน หมายถึง ทหารเกณฑ์ ประจำ ทบ.1/59 และทบ.2/59 ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในหลักสูตรการศึกษานอกระบบของกองทัพภาคที่ 3 ค่ายสมเด็จพระนเรศวรมหาราช

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถนำวิธีการเรียนรู้นำมาใช้พัฒนาความสามารถด้านอื่นๆ เช่น การฟัง การอ่าน และการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ
2. สามารถนำวิธีการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้กับหลักสูตรวิชาอื่นๆ เช่น วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย เป็นต้น
3. นักเรียนสามารถประยุกต์วิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในหน่วยงานและชีวิตประจำวันได้

